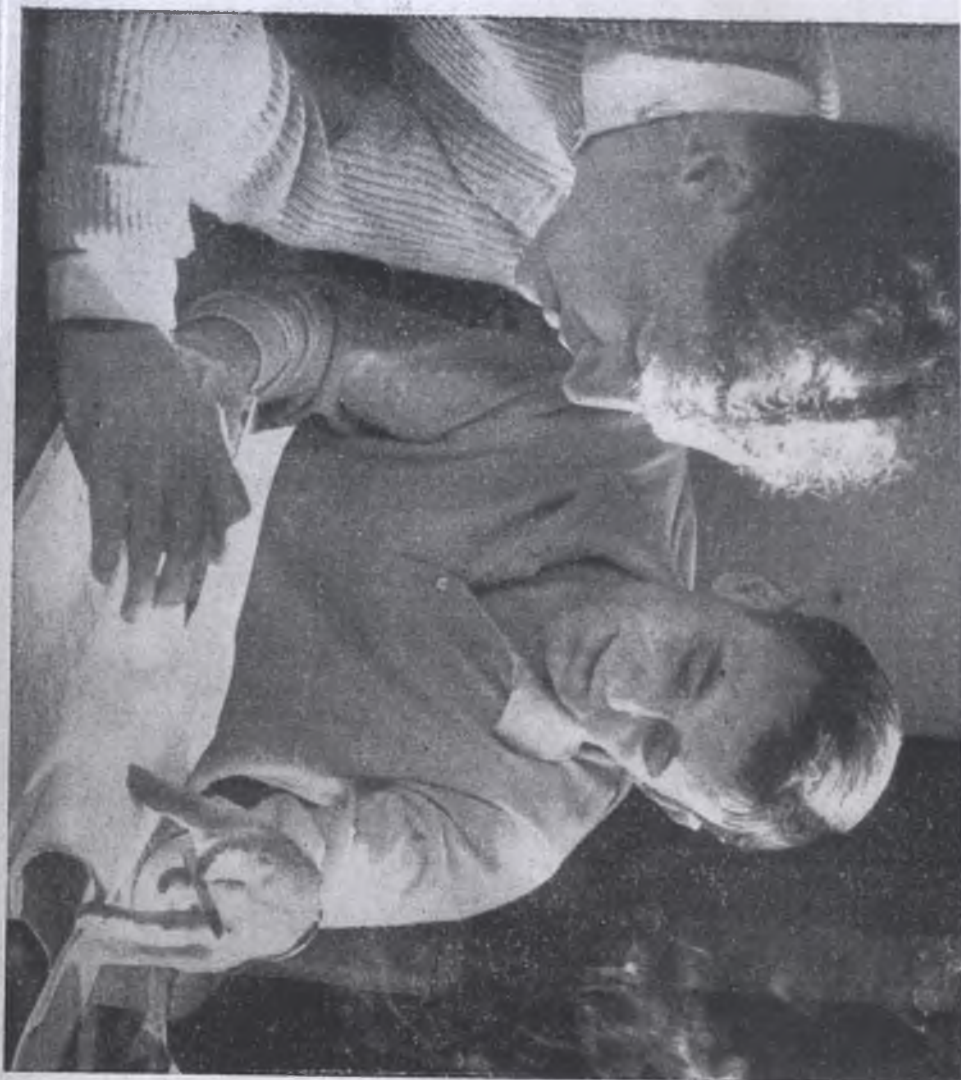

KEITH WATERHOUSE-WILLIS HALL

BILLY LHÁŘ

Snímek autorů hry — Keitha Waterhouse a Willise Halla v jejich londýnské pracovně.

Na tituli straně fotografie ze hry „Billy lhot“, kterou inscenovalo mezi desítkami divadel západní Evropy i divadlo v Cambridge v Anglii. V tomto představení vytvořil tituli postavu vynikající divadelní a filmový herec Albert Finney.

Nová vlna v anglickém divadle, nazývaná odpůrci souborně „dramatem kuchyňského dzezu“, se skládá ze dvou prvků: z rozhněvaných mladých mužů londýnského intelektuálního okruhu a z autorů, pocházejících z velkých průmyslových středisek severní Anglie, u kterých je daleko výrazněji zastoupen sociální prvek. Jejich hry jsou vesměs z dělnického prostředí a dialogy jsou záměrně psány těžko srozumitelným severským nářečím. Hlavními představiteli tohoto směru je vedle Shelah Dalaneyové (autorka hry *Chuť medu*, později zfilmované), např. Wesker (u nás jsou známé hry *Kuchyně* a *Kořeny*); z regionálního hlediska jakousi syntesou obou proudů jsou Keith Waterhouse a Willis Hall, oba z Leedsu, mnohamilionového města, jež spolu s Sheffieldem tvoří neprůmyslovější celek v Anglii.

Willis Hall se narodil v roce 1929. Po skončení vojenské služby, kterou si odbyl v Malajsku, se věnoval literatuře a napsal přes padesát televizních a rozhlasových her. Jeho prvním velkým úspěchem na jevišti byla hra „*The Long and the Short and the Tall*“ (Dlouhý a Krátký a Vysoký), později zfilmovaná a hraná u nás pod názvem „*Hlídky v džungli*“. V téže době vydal Keith Waterhouse velice zábavnou a populární knihu „*Billy lhář*“ a Willis Hall mu navrhl dramatické zpracování a spolupráci. Tak vznikla autorská dvojice, která od té doby vytvořila celou řadu dalších her, adaptací a filmových scénářů. „*Billy lhář*“ byl hrán nepřetržitě dva roky v jednom z největších londýnských divadel, byl přeložen do mnoha jazyků a jeho filmová verze reprezentovala britskou kinematografii na letčním benátském festivalu. Mimo to objevil Billy lhář nového velkého herce. V roli Billyho vyrostl ve hvězdu Albert Finney, známý u nás z filmu „*V sobotu večer, v neděli ráno*“.

Oba autoři pracují v kanceláři své vlastní společnosti Waterhouse Productions, kde mají naproti sobě každý jeden psací stůl, jeden psací stroj a jednu sekretářku. Rozvedou nejprve společně námět, rozdělí si jednotlivé úseky, které převádějí samostatně a pak společně zase celé jednání vybrušují a doplňují. Keith Waterhouse je vysoký, silný, světlovlasý sedlák, Willis Hall drobný, černovlasý, nervní a málomluvný. Jeho žena je známá herečka Jill Bennetová a žijí nyní oba v Londýně, v malém domku plném moderních obrazů a knih.

Světový úspěch „*Billyho lháře*“ nebyl dosažen pouze věrným, tragikomickým zpodobněním kluka, jehož prototyp existuje stejně v Leedsu jako v Londýně, Praze nebo New Yorku. Takzvaných her o dnešní mládeži byla spousta. Jeho zvláštní předností je, že divák není ukonejšěn levným dořešením a šťastným koncem, který by ho zbavoval nutnosti dál uvažovat o Billym, kterého pravděpodobně zná. Hlavní problém Billyho spočívá v tom, že se dovede podívat skutečnosti do očí. Proto je tak důležitý konec hry, na kterém oběma autorům nejvíce záleží. V životě se také nic neřeší dramatickými odjezdy a tak zvaným začínáním nového života. Změna je obtížný a dlouhý proces, který žádné působivé gesto na jevišti nemůže nahradit.

Jiří Mucha

Barabara — Jiřina Fukalová

Líza — Nina Divišková

Rita — Milada Albínová

Arthur Crabtree — Michael Junáček

BILLY LHÁŘ

Překlad Jiří Mucha. Režie František Čech j. h. Výprava Luboš Hrůza. Hudební spolupráce Petr Mandel.
Hudební snímky zapůjčilo Divadlo hudby.

Alice Fisherová — Štěpánka Ranošová

Billy Fisher — Ladislav Chvojků

Geoffrey Fisher — Luděk Eliáš

Představení řídí Vlastimil Putek. Text sleduje Marie Minská. Technicky spolupracují: stavby V. Plachý s kol., světla: V. Řezáč s kol., dekorace: A. Svider s kol., kostýmy: B. Smetanová s kol., vlásenky: M. Kuthanová s kol., rekvizity M. Němečková s kol.

Přestávka po 2. dějství.

Premiéra 17. dubna 1964.

Dilly,

Tak to všechno byly jenom věci s tím Londýnem s tím,
že třeba byl reorganizován, že třeba pracuji doula obvyklým způsobem
který jenom vykládá o tom, co všechno jednou měla, ale nikdy
z toho nic reinkarnaci. Předpokládá ani vidnout na vlak a
odjet doisté kilonestrů daleko bojů se. Nevadilo mi, že se vy-
váželo, že je to projev své bouře něco udělat. Jedním, že je
skvělá chár.

V padesát jsem se mi sjezd na nádraží, ještě ve své čtveřce
na dvacet, když je stále nepřekážel, mi vůbec nenapadlo,
že bys mohl skulině napřížit, se bys mohl naplnit nášle. Tak
jsem odjel, protože já jsem vykládal své služby plnil, Dilly. Tak
jsem dnes v Londýně sama - napomináš si, jak jsem třeba mlátil
o našich prvních dnech v Londýně?

Ne se asi nemůžeme, protože já do Camerley se nikdy nepři-
jedu. Vraťte jsem se tam vidycky stýně jen kvila. Tohle. Když
jsem ještě viděla, že je jenom obvyklým způsobem a chár.

Liza

5x O UMĚNÍ

Letos již devatenáctý rok hraje Divadlo Petra Bezruče pro vás, diváky z ostravských škol a okolí. Zajímají nás vaše názory na divadlo i ostatní druhy umění. Budeme rádi, když nám odpovíte na našich pět otázek:

1. Které tři knihy vás v poslední době nejvíce zaujaly?
2. Které tři filmy z posledních měsíců (nebo i starší) pokládáte za nejlepší?
3. Které tři divadelní inscenace, na které si vzpomínáte a které jste viděli u nás, v jiném divadle nebo v televizi se vám nejlépe líbily? Proč?
4. Které tři postavy z našich představení vás nejvíce upoutaly? Čím na vás nejvíce zapůsobily?
5. Jaký je váš názor na náš výběr divadelních her, výpravy a hudbu inscenací?

Těšíme se na vaše odpovědi. Na konci této sezóny nebo na začátku příští chceme z nich, i z kreseb, které od vás dostáváme, uspořádat výstavku ve foyeru divadla. Pište na adresu:

Divadlo Petra Bezruče — dramaturgie,
Gottwaldova 120,
Ostrava I.

SOŇA ŠIMBEROVÁ

Florence Boothoydová, Billyho babička, je jedna z nespočetných rolí Soňi Šimberové, které vytvořila za dlouhá léta práce na scénách divadelních společností i stálých divadel. V posledních letech věnuje svoji nezlomnou životní energii práci pro mladé diváky Divadla Petra Bezruče. Připomeňme si jen některé inscenace v nichž Soňa Šimberová tvořila své postavy s velkým lidským zázemím, plné moudrosti a víry v bohatý a čistý život: Člověk hledá radost od V. Rozova, Hughesův Jessie B. Simple se žení, J. Topol Jejich den, L. Aškenazy Noční host, A. Jirásek Filosofská historie, L. Filan Žolík, C. Goldoni Poprask na laguně, A. Chmelík Můj přítel Kolja, Makarenko-Stehlík Začínáme žít, V. Dyk Ondřej a drak, L. Leonov Metelice, V. Vančura Josefína, G. Lorca Pláňka.

Redakce programu Helena Mandelová,
výtvarník Otakar Schindler, foto Krasl
a Morley, typografická spolupráce Ru-
dolf Mikeska, výtisky Moravské tis-
kařské závody, n. p., závod Ostrava,
provoz 22, Hollarova 14.

Cena 0,50 Kčs

T-15-41456

ŽDARUJA